

200807024/1.

Datum uitspraak: 6 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

.....,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/31157 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 15 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 augustus 2008 is | (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 15 september 2008, verzonden op 16 september 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

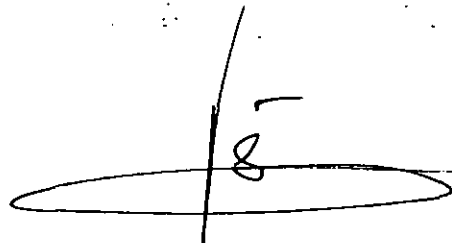
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 oktober 2008

205.

Verzonden: 6 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0304.10.0003

4.

Postadres Postbus 90163
5200MS 's-Herlogenbosch

Regio Brabant Noord
Korpsonderdeel 21 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door GM Wolfs
Telefoon 0413-323185
Fax 0413-323166
V-nummer / Zaak / Zaak - 27/08/2008
Datum 27/08/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Brabant Noord

ONTVANGEN:

28 AUG. 2008

ULAD PV DEN BOSCH
HC-44C

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Gerardus Maria Wolfs, brigadier van het regionaal politiekorps Brabant Noord, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Sovjetunie
Nationaliteit(en) : Onbekend, Armenië, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en niet of onvoldoende meewerkt aan zijn vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst.

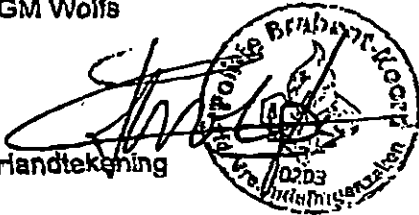
De maatregel is opgelegd:

Plaats : Uden
Datum : 27/08/2008
Tijd : 17:30 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
GM Wolfs

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 08 / 31157

**Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)**

inzake

, volgens zijn verklaring geboren op en
, verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. drs. L.J. Blijdorp, advocaat te Culemborg,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 27 augustus 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2. Bij beroepschrift van 27 augustus 2008 is namens eiser beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt dit beroep tevens een verzoek tot toekenning van schadevergoeding in.

1.3. Bij faxbericht van 9 september 2008 heeft verweerder nadere stukken ingezonden.

1.4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 10 september 2008, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. R.R. Berkhout. Als tolk in de Armeense taal was aanwezig de heer A. Beglarian.

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met deze wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat verweerder had kunnen volstaan met een lichter middel dan inbewaringstelling, aangezien eiser zijn medewerking aan de uitzetting ook vanuit het Asielzoekerscentrum (AZC) kan verlenen, waartoe hij overigens wel bereid is.

Procedurenummer: AWR 08 / 31157

2

2.3. De rechtbank overweegt als volgt.

2.4. Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hiernaan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- is veroordeeld ter zake het plegen van een misdrijf;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

2.5. Bovenstaande gronden zijn onbestreden gebleven en vormen bovendien voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.6. De rechtbank overweegt verder als volgt.

2.7. Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat eiser op de dag van zijn inbewaringstelling heeft geweigerd een aanvraag tot afgifte van een laissez-passer in te vullen, hetgeen vervolgens door de regievoerder van het AZC is gedaan. Voorts is gebleken dat er op 28 augustus 2008 twee identiteitsgehoren hebben plaatsgevonden en dat de regievoerder van de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) op 5 september 2008 een vertrekgesprek met eiser heeft gevoerd. Tijdens dit gesprek heeft eiser wel een aanvraag tot afgifte van een laissez-passer ingevuld, welke in aanvulling op de eerdere aanvraag is doorgezonden naar de zogenoemde lp-kamer.

2.8. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank dan ook vooralsnog van oordeel dat niet gezegd kan worden dat zicht op uitzetting ontbreekt.

2.9. Ten aanzien van het beroep op een lichter middel overweegt de rechtbank dat toepassing van een lichter middel dan vrijheidsbenoeming een discretionaire bevoegdheid van verweerder is, die de rechtbank slechts terughoudend dient te beoordelen. Dat brengt met zich, dat de rechtbank het besluit van verweerder heeft te respecteren, tenzij gezegd moet worden dat verweerder bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in strijd heeft gehandeld met een geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel. In het bijzonder dient te worden bezien of verweerder een zorgvuldige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van verzoeker tegen het algemeen belang dat verweerder dient te behartigen.

2.10. Gezien de gronden waarop de maatregel berust, heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, in beginsel het risico niet hoeven aanvaarden dat eiser zich op het moment dat zijn uitzetting aanstaande is aan die uitzetting zal onttrekken. In dit verband overweegt de rechtbank nog dat eiser zich tijdens zijn verblijf in het AZC weliswaar heeft gehouden aan zijn meldplicht, doch niet is verschenen op uitnodigingen van de DT&V om zijn terugkeer te regelen. De omstandigheid dat eiser deze uitnodigingen niet heeft begrepen, doet aan het vorenstaande niet af, daar dit een omstandigheid is die in de risicosfeer van eiser ligt. Het had op zijn weg gelegen om met deze correspondentie serieuzer om te gaan en (ook) bij mensen met verstand van zaken of autoriteit na te vragen wat de inhoud van de ontvangen brieven was en wat hem te doen stond. Bovendien heeft eiser tijdens het vertrekgesprek van 5 september 2008 verklaard niet te willen terugkeren naar Armenië. Verweerder heeft tenslotte ook nog kunnen wijzen op het openbare orde aspect.

Procedurenummer: AWB 08 / 31157

3

2.11. Gelet op deze omstandigheden is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder, aan wie de beoordeling voorligt of de uitzetting met een minder belastend middel veilig is te stellen, niet heeft hoeven volstaan met een lichter middel dan voortzetting van de vreemdelingenbewaring.

2.12. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

2.13. Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

2.14. Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

2.15. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

2.16. Mitsdien wordt als volgt beslist.

Procedurenummer: AWD 08 / 31157

4

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. L.M.J.A. barones van Hövell tot Westerflier-Dassen in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en uitgesproken in het openbaar op 15 september 2008.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

I H Verzijl

Afschrift verzonden: 16 SEP. 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

-2-

Dit hoger beroep richt zich tegen de ongegrondverklaring van het beroep van appellant door de rechtbank.

Dit appèlschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1:

“ 2.9

Ten aanzien van het beroep op een lichter middel overweegt de rechtbank dat toepassing van een lichter middel dan vrijheidsheneming een discretionaire bevoegdheid van verweerder is, die de rechtbank slechts terughoudend dient te beoordelen. Dat brengt met zich, dat de rechtbank het besluit van verweerder heeft te respecteren, tenzij gezegd moet worden dat verweerder bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in strijd heeft gehandeld met een geschreven of ongeschreven rechtsregel danwel met enig algemeen rechtsbeginsel. In het bijzonder dient te worden gezien of verweerder een zorgvuldige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van verzoeker tegen het algemeen belang dat verweerder dient te behartigen.

2.10

Gezien de gronden waarop de maatregel berust, heeft verweerder, naar het oordeel van de rechtbank, in beginsel het risico niet behoeven te aanvaarden dat eiser zich op het moment dat zijn uitzetting aanstaande is aan die uitzetting zal onttrekken. In dit verband overweegt de rechtbank nog dat eiser zich tijdens zijn verblijf op het AZC weliswaar heeft gehouden aan zijn meldplicht, doch niet is verschenen op uitnodigingen van de DT&V om zijn terugkeer te regelen. De omstandigheid dat eiser deze uitnodiging niet heeft begrepen, doet aan het vorenstaande niet af, daar dit een omstandigheid is die in de risicosfeer van eiser ligt”.

Toelichting:

Cliënt persisteert bij het eerder uitgesproken standpunt dat verweerder had kunnen, en moeten, volstaan met een lichter middel. Er is geen enkele reden of aanleiding gesteld of gebleken op grond waarvan moet worden aangenomen dat cliënt zich zou onttrekken aan zijn uitzetting.

Inderdaad is cliënt niet verschenen op de gesprekken bij de DT&V waarvoor hij was uitgenodigd. Hij heeft ook uitgelegd waarom dit is misgegaan. Op geen enkel moment heeft dit niet-verschijnen samen gehangen met onwil om mee te werken met de Nederlandse autoriteiten in het kader van terugkeer, documentaanvraag etc.

In dit kader is van belang dat cliënt zich altijd heeft gehouden aan de meldplicht, nooit heeft hij één keer stempelen gemist. Wanneer cliënt iemand was geweest die zich bewust had willen onttrekken aan het gezag, dan had hij zeker hier en daar zijn meldplicht verzuimd. Laat staan in de laatste periode. Maar dat is nooit aan de orde geweest.

-3-

Dat het kunnen toepassen van een lichter middel, valt binnen het gebied van de discretionaire bevoegdheid van verweerder en daarom niet integraal toetsbaar is voor de rechtbank, moge zo zijn, dit kan evenwel nooit leiden tot de situatie waarin in het geheel geen beoordeling van de redelijkheid van een vrijheidsbenemende maatregel kan plaatsvinden.

Verweerder zal toch altijd moeten motiveren waarom is gekozen voor het zwaarste middel, en niet voor een lichtere variant.

In dit geval is van een dergelijke motivering en afweging geenszins gebleken. Cliënt is niet verschenen op een DT&V gesprek terwijl de vertrektermijn was verlopen, en DUS kan direct de zwaarste maatregel worden opgelegd. Aldus verweerder.

De rechtbank had deze wijze van optreden door de IND niet mogen goedkeuren.

Op deze manier verwordt het opleggen van de vrijheidsbenemende maatregel met het oog op uitzetting en met het oog op de bescherming van de Nederlandse belangen, tot een middel dat direct wordt gebruikt als straf. Straf omdat hij niet op tijd heeft gereageerd op de DT&V-uitnodiging. Niet een maatregel waarmee de Nederlandse openbare orde en veiligheid nu mee gediend is, of beter van wordt.

Daarbij komt dat cliënt wel degelijk beschikte over voldoende middelen van bestaan, in die zin dat hij nog steeds in het AZC verbleef en van daaruit leefde en zijn onderdak en voorzieningen ontving.

De vertrektermijn waar cliënt zich niet aan zou hebben gehouden was nog maar zeer kort daarvoor verstrekt. Het asielberoep van cliënt was door de rechtbank Zutphen ongegrond verklaard, en cliënt had reeds tijdig hoger beroep ingesteld tegen die uitspraak bij Uw Afdeling.

Verweerder heeft al met al misbruik gemaakt van de macht en bevoegdheden die zij heeft. Het doel dat met deze actie wordt nagestreefd, had ook op een andere manier bereikt kunnen worden, op een manier die minder ingrijpend is dan deze maatregel.

De rechtbank is hieraan ten onrechte voorbij gegaan.

CONCLUSIE

Reden waarom appelland, cliënt U, Edelachtbaar College, verzoeken:

- dit hoger beroep gegrond te verklaren en de maatregel tot bewaring op te heffen met directe ingang;
- de bestreden uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en het beroep alsnog gegrond te verklaren,

-4-

- althans:
- de bestreden uitspraak te vernietigen en het beroep terug te verwijzen naar de rechtbank en cliënt hangende de behandeling van dit verdere beroep, in voorlopige vrijheid te stellen;
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten en tot vergoeding van de schade voor de dagen die hij onterecht in bewaring heeft doorgebracht, ad E 300,- per dag;

Hoogachtend,
Uw dw.,
L.J. Blijdorp